

Hồi 78**Quần Hùng Tụ Hội Huyết Chiến Khởi
Chước Quỷ Mưu Thần Quyết Phân Tranh**

Bạch Vân Phụng từ đầu đến giờ đứng bên người yêu chứng kiến mọi việc, mặt nàng không khỏi lộ nét lo lắng khẩn trương. Đồng Thiên Kỳ ngược lại mặt thản nhiên như không, cứ tự hồ như những người này hiện diện ở đây không can hệ gì đến chàng.

Lúc này bỗng nhiên nghe tiếng niệm Phật hiệu cao sáng như chuông, Đồng Thiên Kỳ giật mình quay đầu lại nhìn, liền thấy bên bờ suối nhỏ hai vị Đại Đầu đà mập ú.

Bạch diện lão nhân vừa cất bước chạp xuống, nghe tiếng người này mặt cũng biến sắc, lát sau mới cất tiếng cười lớn :

- Ha ha ha... Nhị vị Đại sư đến thật vừa khéo.

Đại đầu đà bên phải tóc vàng óng cười ha hả nói :

- Cũng vừa khéo như thí chủ !

Nguyệt Hoa phu nhân lên tiếng :

- Linh Sơn phái xưa nay làm việc gì cũng rất khéo mà !

Hoàng phát Đầu đà cười nói :

- Phu nhân nói đúng !

Nguyệt Hoa phu nhân cười đáp :

- Linh Sơn Nhị Đầu đà địa vị chí cao, lần này hạ sơn đến đây nghĩ chuyện quan hệ lớn đến Linh Sơn phái !

Bạch diện lão nhân bỗng chen vào nói :

- Nguyệt Hoa hội đến chỉ vì một mạng người !

Lão Đầu đà bên trái tóc như cước, nói :

- Vậy Du huynh thì sao ?

- Lão phu đến chỉ vì võ công, thế nhị vị ?

Bạch diện lão nhân hỏi ngược lại đầy thâm ý.

- Linh Sơn phái đến vì cả hai mục đích.

Hắc Kiêu nghe vậy thì trợn tròn mắt, rồi ngửa cổ cười ngất nói :

- Linh Sơn phái chỉ dựa vào "Thiên Tàn, Thiên Thương" nhị Đầu đà mà tưởng rằng có thể tùy tâm sở dục ư?

Lão Đầu đà tóc vàng chính là Thiên Tàn Đầu Đà, nghe vậy nhe hàm răng không đều nhau vàng khè, nói :

- Chẳng lẽ thí chủ thấy lực lượng không đủ ?

Hắc Kiêu "hừ" một tiếng, nói :

- Thật xin lỗi, quả thực lão phu nghĩ thế.

Thiên Tàn đầu đà cất tiếng cười lớn :

- Hắc hắc... Vậy thì thí chủ nghĩ phải làm thế nào ?

Hắc Kiêu không chút do dự nói :

- Lão phu nghĩ nhị vị nên trở về !

Lão Đầu đà bên trái là Thiên Thương Đầu đà lạnh giọng nói :

- Nếu chúng ta không về thì sao ?

Hắc Kiêu gằn giọng :

- Vậy thì lão phu phải thử nắn gân hai người xem !

- Hô hô... Bọn Phật gia cũng chính muốn nắn gân người đây, sao không thử nhỉ !

Dứt lời lão ta cử bộ đi về hiện trường ngay.

Bạch Vân Phụng thấy đối phương muốn thanh toán lẫn nhau thì trên mặt tự nhiên lộ nét vui, nhưng Động Thiên Kỳ vẫn thản nhiên như cũ.

Hắc Kiêu lúc ấy cũng muốn động thân xông lên, Bạch diện lão nhân bỗng nói :

- Chớ quên mối quan hệ của chúng ta hiện tại.

Bạch Kiêu kéo tay Hắc Kiêu lại hỏi :

- Vậy ý Du huynh là thế nào ?

Bạch diện lão nhân gật đầu nói :

- Còn chờ xem quyết định của Linh Sơn phái.

Linh Sơn Nhị Đầu đà thừa biết lai lịch của Bạch diện lão nhân, lúc này thấy Bạch diện lão nhân vẻ thân cận với Hắc Bạch Nhị kiêu thì biết mình ở thế bất lợi, Thiên Thương Đầu đà ngữ khí hòa hoãn, nói:

- Du huynh là người ở giữa. sao không nói cho một lời công bằng ?

Bạch diện lão nhân trong đầu nghĩ nhanh, nói :

- Chúng ta chỉ có một mục đích, mà Nhị vị có đến hai mục đích, ngầm nghĩ cũng thấy có chút không công bằng rồi !

Nhị Đầu đà nghe vậy thì sắc diện thoát biến, Bạch diện lão nhân tiếu lời ngay :

- Thế nhưng trí mệnh khó tránh thương thân, theo ý lão phu thì lão phu không cần để ý nhị vị có lợi thế nào, dẫu nào thì tính mệnh cũng chỉ có một mà thôi ?

Đồng Thiên Kỳ nghe đến lời này của lão ta thì thầm cười nhặt trong lòng, nghĩ :
"Quả là một con cáo già狡詐 hoạt"

Bạch Kiêu thấy thái độ nước đôi của Bạch diện lão nhân thì lòng tức anh ách, thế nhưng thấy không tiện lộ ra mặt bèn nén giận nói :

- Thôi thì cứ như vậy !

Hắc Kiêu thì hậm hực định lên tiếng phản đối, nhưng đã bị Bạch Kiêu kéo tay cản lại.

Bạch diện lão nhân cười nói tiếp :

- Sơ bộ coi như là nhất trí, phần còn lại xem các vị động thủ thế nào ?

Nguyệt Hoa phu nhân cũng đã nhận ra thâm kế của Bạch diện lão nhân, bây giờ chen vào nói :

- Một chuyện há phiền đến hai chủ, Du huynh sao không thử nói cao kiến khác xem ?

Bạch diện lão nhân cười như không :

- Hiện tại mọi người quyền lợi như nhau, chẳng ai có nhiệm vụ phải nghe ai lão phu chỉ e nhiều lời không tiện.

Bạch Kiêu thấy Nguyệt Hoa phu nhân là người đồng bọn với mình có ý đưa đẩy cho Bạch diện lão nhân, thì liền phụ họa theo:

- Bọn huynh đệ lão phu cũng nguyện nghe theo cao kiến của Du huynh !

Bạch diện lão nhân cười cười, rồi đưa mắt nhìn Nhị Đầu đà hỏi :

- Ý nhị vị thế nào ?

Thiên Thương đầu Đà thấy hai phe kia đã thuận tình với nhau, nghĩ mình đứng riêng là điều bất lợi, dẫu nào thì cứ nghe lời lão ta xong vẫn tính đường còn kịp, bèn cười nói :

- Đương nhiên Linh Sơn phái cũng không ngoại lệ

Bạch diện lão nhân cười lên kha kha :

- Hảo, hảo... Như thế thì phần thứ hai chúng ta coi như cũng thuận tiện thông qua.

Nói rồi lão nghiêm mặt trịnh trọng tiếp:

- Tiểu nhi trước đây từng có lần cùng Đồng Thiên Kỳ kết duyên, hiện tại lão phu muốn chính bản thân Tiểu nhi đến nói chuyện cùng Đồng Thiên Kỳ quyết định dấu pháp !

Nguyệt Hoa phu nhân linh trí hơn người, vừa nghe chừng như đã hiểu ra ý đồ của lão, bèn chen ngang hỏi :

- Giả sử Đồng Thiên Kỳ tình nguyện giao "Long Thủ kiếm pháp" ra thì Du huynh sẽ giúp bên nào ?

Chừng như đã liệu trước câu hỏi này, Bạch diện lão nhân đáp ngay :

- Mục đích đã đạt được, đương nhiên lão phu thay đổi lập trường.

Câu cuối cùng này lão cố ý nói lớn cho Đồng Thiên Kỳ nghe.

Linh Sơn Nhị Đầu đà mặt đổi sắc nhưng không lên tiếng, Nhị Kiều cũng im lặng.

Bạch diện lão nhân đảo mắt nhìn quanh một vòng như xem phản ứng, rồi tiếp:

- Nhưng nếu trường hợp không thuận lợi...

Nguyệt Hoa phu nhân tiếp lời ngay :

- Thì chúng ta liên thủ ?

- Ha ha ha... Phu nhân đoán việc như thần, quyết không sai.

Nguyệt Hoa phu nhân cười đáp :

- Nói vậy mục đích của Du huynh và tiểu muội chẳng phải tương đồng sao ?

Bạch diện lão nhân vuốt râu cười nham hiểm :

- Mục đích đến đây mọi người trong lòng tự biết, phu nhân hà tất phải hỏi quanh co !

Nguyệt Hoa phu nhân đương nhiên biết thâm ý trong câu nói của lão ám chỉ bà ta đến đây cũng là vì pho kiếm phổ, bèn cười lớn nói:

- Du huynh muốn nói tiểu muội đến đây là vì Long Thủ kiếm pháp ?

Bạch diện lão nhân bị Nguyệt Hoa phu nhân bức hỏi một câu không dám cãi lời bèn cười ha hả nói :

- Phu nhân thực nhanh miệng nhanh mồm !

Nói rồi lão ta quay nhìn Kim Giáp Long đang đứng bên phải mình gật nhẹ đầu, Kim Giáp Long liền nhận lệnh đi về hướng Đồng Thiên Kỳ. Đứng cách nhau con suối, Kim Giáp Long lên tiếng trước :

- Đồng huynh, tại hạ có thể qua chứ ?

Đến lúc này Đồng Thiên Kỳ mới lên tiếng :

- Núi này đâu phải là thuộc quyền sở hữu của Đồng mỗ mà dám cản trở bước các hạ ?

Kim Giáp Long trịnh trọng nói :

- Đồng huynh ý nói là lúc huynh đệ vượt suối sẽ không...

Gã cố tình bỏ lửng câu nói, Đồng Thiên Kỳ nhếch môi cười khinh thị :

- Các hạ tự đánh giá mình hơi cao đấy !

Nhất thời chưa hiểu hết ý Đồng Thiên Kỳ, Kim Giáp Long nhú mày hỏi lại :

- Ý Đồng huynh là thế nào ?

- Ô, Đồng mỗ muốn nói là các hạ còn chưa đủ tư cách để Đồng mỗ phải ra tay đánh lén !

Kim Giáp Long mặt đổi sắc, nhưng nén lại cơn giận, cười lớn thành tiếng nói :

- Huyết Kiếp Thủ xưa nay xuất ngôn như sơn, tại hạ kể như yên tâm, thế nhưng Bạch cô nương thì sao ?

Bạch Vân Phụng nghe động đến mình, cười nhạt nói :

- Bỏn cô nương muốn giết người thì chỉ là cái trở tay !

- À, nếu vậy thì tại hạ yên tâm qua !

Nói rồi gã để khí nhún mình nhảy qua suối đứng cánh Đồng Thiên Kỳ ba trượng lớn tiếng hỏi :

- Đồng huynh, vừa rồi Đồng huynh hẳn nghe hết mọi lời ?

- Ừm, đương nhiên mà thế nào nhỉ ?

- Tại hạ nghĩ Đồng huynh là người thông minh nên giao nó ra.

Đồng Thiên Kỳ quét ánh mắt lãnh bạo nhìn khắp một vòng quần hùng, nói :

- Chỉ bằng vào bấy nhiêu người ư ?

- Đồng huynh, hảo hán không chịu nhận thiệt, hiện tại không phải là lúc khoa ngôn đại ngữ, bởi vì...

Đồng Thiên Kỳ tiếp lời gã nói ngay :

- Bởi vì những người có mặt ở đây đều là nhân vật thành danh, không dễ bị hù dọa ?

- Ha ha ha... Đồng huynh nói đúng.

Đồng Thiên Kỳ bỗng cất tiếng cười lên khanh khách :

- Đồng mỗ hữu hạnh mới được vị bằng hữu quan tâm thế này, nhưng có một chuyện Đồng mỗ còn chưa rõ.

- Đồng huynh cứ nói.

Đồng Thiên Kỳ bình thản nói từng lời :

- Trước đây khi chúng ta nhất thời phải hợp tác Đồng mỗ từng nói giữa chúng ta sẽ có ngày đối mặt với nhau, phải chăng là hiện tại ?

Kim Giáp Long lại cất tiếng cười gần :

- Đồng huynh lại đoán đúng

Sắc mặt Đồng Thiên Kỳ dần dần lạnh lại:

- Nói như vậy các hạ từng nghĩ pho kiếm phổ này sẽ có ngày vào tay Đồng mỗ

Bạch Vân Phụng nghe đến đó không nhịn nổi chen vào nói :

- Nào chỉ có biết, cha con chúng ba người chỉ vì pho kiếm phổ này mà bỏ công việc cả nửa tháng truy bắt muội.

Kim Giáp Long mặt vẫn như thường, cười nói :

- Vấn đề Đồng huynh hỏi, Bạch cô nương đã thay tại hạ phúc đáp, chỉ có một điều còn thiếu là chưa nói mục đích thứ hai tại hạ truy bắt cô ta, đó là cũng như Đồng huynh, tại hạ phải lòng cô ta !

Gã vốn nghĩ Đồng Thiên Kỳ nghe những lời này thì phát nộ, không ngờ chàng vẫn cởi diễm nhiên như không :

- Kim Giáp Long, thời gian người và ta hợp tác có lẽ đến đây là chấm dứt.

- Ô, Đồng huynh chớ vội nôn nóng, lấy danh nghĩa bằng hữu, tại hạ khuyên Đồng huynh nên tỉnh táo suy xét tình hình hiện tại.

Đồng Thiên Kỳ không đáp thẳng, chỉ nói :

- Đồng mỗ nhớ không lầm là trong thời gian hợp tác, các hạ từng giúp Đồng mỗ đem mấy tử thi lên khỏi Tiên Đài phong, ngoài ra Đồng mỗ không còn nhớ các hạ giúp gì thêm.

Không đoán ra tại sao Đồng Thiên Kỳ lại nói những điều này, Kim Giáp Long cứ trương mắt nhìn chàng hồi lâu, hỏi :

- Đồng huynh nói đúng, ngoài điều này ra tại hạ không còn nhớ giúp thêm gì nữa không ?

Mặt Đồng Thiên Kỳ lạnh lại như băng, gần rõ từng tiếng :

- Vậy là đủ, bây giờ các hạ nên trở về coi như Đồng mỗ tha mạng người lần này.

Kim Giáp Long vốn người cao ngạo, nghe ra câu này thì cuống tiểu một tràng dài:

- Kha kha... Đồng Thiên Kỳ, người đại ngôn khoa trương vậy là đủ, bổn nhân quyết cho người bài học.

- Hừ, các hạ chỉ vì pho kiếm phổ này mà phí tận tâm cơ bấy lâu nay, hôm nay Đồng mỗ để nó giữa đất, chỉ cần các hạ lấy được nó trong tay thì chẳng những kiếm phổ thuộc về các hạ mà tính mạng Đồng mỗ cũng thuộc quyền sinh sát của các hạ.

Lời vừa dứt cả người chàng như bóng nhận vút tới nhanh như chớp đến gần Kim Giáp Long, dù hấn có ý định tập kích cũng không kịp nghĩ. Chàng đặt tập kiếm phổ dưới một cục đá rồi trở gót lùi về sau đến năm xích, vừa khéo bằng khoảng cách của đối phương:

- Các hạ có thể xuất thủ bất cứ lúc nào!

Kim Giáp Long không ngờ Đồng Thiên Kỳ hành động như vậy, mắt hết nhìn tập kiếm phổ đầy hấp dẫn kia, rồi lại nhìn Đồng Thiên Kỳ bình thản như không. Bất giác trên trán gã rịn ra từng giọt mồ hôi to tướng, đủ thấy sự căng thẳng trong đầu gã như thế nào rồi.

Hiển nhiên chỉ bằng một màn thi triển khinh công vừa rồi của Đồng Thiên Kỳ, gã cũng lường được tốc độ khinh công của chàng nhanh hơn gã rồi !

Lại nhìn Bạch Vân Phụng đứng đằng xa, phấn diện thản nhiên, đủ thấy nàng không hề lo lắng cho Đồng Thiên Kỳ. Như vậy, nàng tự tin Đồng Thiên Kỳ võ công phải cao hơn gã.

Đồng Thiên Kỳ chờ một lúc thấy gã cứ tần ngần không quyết bèn cười nhạt nói :

- Đồng mỗ đã nói là tha người lần này !

Kim Giáp Long dùng lưỡi liếm đôi môi khô cháy, ngưng tụ công lực, muốn hành động nhưng vẫn còn ngại.

Đột nhiên nghe tiếng Bạch diện lão nhân gọi lớn :

- Hàì nhi, trở lại !

Ngân Giáp Long đứng bên cạnh thẳng tắp, nói :

- Cha, đằng nào thì tính mạng ca ca không nguy hiểm, sao không thử xem biết đâu lại thành công ?

Bạch diện lão nhân quát lớn :.

- Câm miệng, Du gia lễ nào chiếm phần thắng của người khác nhượng cho, mau trở lại.

Nguyệt Hoa phu nhân thấy vậy không kìm được, chen vào nói :

- Du huynh tính việc thật chu đáo, vạn nhất lệnh nhi thất thủ, chẳng phải bẽ mặt với thiên hạ sao ?

Trong lòng rất giận vì bà ta nói trúng tim đen mình thế nhưng Bạch diện lão nhân vẫn không để lộ ra mặt, chỉ cười nhạt nói:

- Phu nhân đã nói trúng tư sự của lão phu, lão phu nguyện mang Tiểu nhi, ba người xuất trận đầu.

Nói rồi dẫn Ngân Giáp Long đi xuống bờ suối, khi ấy Kim Giáp Long cũng trở lại qua bên này suối.

Nguyệt Hoa phu nhân thấy lão ta như vậy thầm nghĩ : "Họ Du này lẽ nào khảng khái như vậy, bên trong tất có âm mưu. À, hay là thấy pho bí kíp nằm ngon lành kia rồi !"

Nghĩ vậy bèn lớn tiếng nói :

- Du huynh, chuyện là chuyện chung của mọi nhà, nếu chỉ Du gia ba người xuất trận đầu, chẳng lẽ thành công chúng tôi chỉ khoanh tay chia phần ?

Bạch diện lão nhân thầm mừng khắp khởi trong lòng, từ từ quay người hỏi :

- Phải chăng phu nhân không yên tâm về ba chúng ta ?

Linh Sơn Nhị Đầu đà cũng có cảm nghĩ như Nguyệt Hoa phu nhân, Thiên Thương Đầu Đà lên tiếng :

- Chúng ta cũng đồng ý, chuyện chung mọi người lẽ nào để một mình Du gia đốc lực ?

Quay đầu ra hiệu cho hai con trai mình, Bạch diện lão nhân quay trở lại hai trượng, nói :

- Vậy theo chư vị chúng ta làm gì bây giờ ?

Nguyệt Hoa phu nhân đã có chủ ý, bèn lên tiếng trước :

- Theo ý tiểu muội, chúng ta bốn nhà mỗi bên cử một người là công bình.

Linh Sơn Nhị Đầu đà tán thành ngay. Hắc Bạch Nhị Kiêu cũng lên tiếng hưởng ứng :

- Chúng ta cũng đồng ý.

Bạch diện lão nhân cười thầm trong bụng nói :

- Lão phu có lý nào lại phản đối.

Bấy giờ mỗi phương chọn ra một người, Bạch phát lão nhân ra hiệu cho Ngân Giáp Long tham dự, phía Linh Sơn Nhị Đầu đà thì Thiên Thương tham gia, Hắc Bạch Nhị Kiêu thì Hắc Kiêu dự đấu.

Nguyệt Hoa phu nhân trong đầu có tính toán nên chỉ để cho lão sứ giả Giả Nghi tham dự.

Cả bốn bốn người liền theo nhau nhảy qua bờ suối vây lấy Đồng Thiên Kỳ bốn góc trước mặt.